

brollopstal.se

Kära Elin, kära Viktor, kära allihop—

Jag heter [ditt namn] och jag är Viktors barndomsvän.

Vi har delat mycket: moppehjälm, tentapanik, och en studentetta med väggar så tunna att grannen kunde följa våra fredagsquiz innan vi hade börjat.

Så om jag pratar lite högt ikväll är det bara gammal vana.

Viktor, du och jag har sett varandra i alla möjliga versioner.

Men den bästa versionen av dig började, om vi ska vara ärliga, i en klätterhall.

Du minns den där dagen.

Du, med din kreativa själ och den där blicken som säger "hur svårt kan det vara?", gav dig på en led som hette 6b som om det var en bekväm promenad till kaffeautomaten.

Halvvägs upp blev det... mer konst än sport.

Och där, från marken, hördes ett lugnt, tryggt "andas, sätt vänsterfoten lite lägre, flytta handen till krimpen" — Elin, din röst.

Du coachade inte bara ner honom.

Du fångade honom.

Det där är så typiskt er.

Viktor siktar högt, hittar en smart lösning under tiden, och Elin ser hela vägen fram, metodiskt, målmedvetet.

Det är som att ni är ett repteam i allt ni gör:

En som vågar, en som väger.

Båda som håller.

Första roadtrippen i den där gamla Volvon... vilken karaktärsbil.

Jag minns sms:et från Viktor: "Vi ska bara kolla ett vattenfall, max två timmar."

Tre dygn senare skickade ni en bild från en grusväg, där två däck var lyckliga och de andra två var mer filosofiska.

Ändå—ni var glada. [Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se](https://www.brollopstal.se)

Det var termoskaffe, regn som spelade trummor på taket, och en karta som vek sig likt en origami-svan.

Och mitt i allt: skrattet.

Elin, ditt skratt.

Det där skrattet som får vem som helst att känna att "jo, det här blir nog bra."

Den resan satte tonen.

Ni är två som kan göra ett litet äventyr av allt, och ett stort äventyr av ingenting alls.

Sen var det Värmland.

Ert gemensamma sommarställe.

Ni förvandlade ett myggparadis med tveksam brygga till en plats där tid går långsammare på precis rätt sätt.

Jag kommer aldrig glömma kvällen när vi satt på trappan, kamerorna på stativ, ett långkok puttrande som ett stilla löfte, och Viktor viskade "om vi vinklar drönaren lite så fångar vi kvällsdimman."

Elin tittade på inställningarna, vred ett reglage, och sa: "Nu är det skarpt."

Det är er dynamik, igen.

Kreativiteten som hittar på, noggrannheten som sätter punkt.

Och Abisko.

Norrskenet.

Jag har hört den historien flera gånger, och varje gång blir jag lite tyst.

Det är så vackert, inte bara för ljusen på himlen, utan för allt ni bar med er fram till den stunden.

Viktor, hur du planerade, mätte väderappar som om du tentade i atmosfärfysik, och ändå var pirrig som en förstaåring på introduktionsdag.

Elin, hur du märkte att han var extra tyst och ändå lät tystnaden vara, som man gör när något viktigt håller på att hända.

Sen knä, ring, norrsken—ja, men framför allt: två hjärtan som redan hade bestämt sig.

Nu lite om människorna bakom allt det där.

Elin, du är målmedveten på ett sätt som smittar.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Du tar dig an saker med en kombination av noggrannhet och värme som gör att folk vill vara bättre runt dig.

Du gör listor, du följer upp, och ändå skrattar du snabbare än någon annan jag känner.

Du har den ovanliga förmågan att vara både kompass och lägereld: du visar riktning och du skapar trygghet.

Viktor, du är kreativ så att det nästan stör mobilnätet.

Du löser problem som om världen var gjord av legobitar som bara väntar på att klickas om.

Du är en idéspruta, en uppfinnare—och, låt oss vara ärliga—rätt disträ innan morgonkaffet.

Jag har sett dig lägga nycklarna i kylskåpet och mjölken i postfacket.

Men efter första koppen?

Då går det undan.

Och på tal om kreativa projekt.

Sodastream-labbet.

Alltså.

Det började med "tänk om man kunde få rätt tryckprofil för perfekt bubblighet" och slutade med att halva köket luktade citronsaft och mod.

Jag har aldrig sett någon rigga ett säkerhetsavstånd i en etta tidigare, men Viktor gjorde markeringar med tejp.

Elin, du stod i dörröppningen med den där blicken som säger "jag älskar dig, men inte brandlarmet."

Och ändå—när det pep och skummade och någon sa "hoppсан"—var det du som hämtade handdukar och skrattade först.

Och surdegshotellet.

Viktor, du annonserade att ni hade "incheckning varje tisdag."

Jag tror vi var fem personer som fick varsitt litet glas med namn och matningsschema.

Elin skrev ner tiderna, du ritade loggor.

När någon glömde mata sin kultur sa du "utcheckning för gott" med en röst som var halvt bageri, halvt begravningsbyrå.

Men brödet!

Det upptäckte en ny kontinent av mackor.

Söndagslångkok mötte surdegsbröd och blev ett eget universum.

Och det där är ju också ni.

Söndagslångkok, kameror, klätterskor på tork.

Ert hem doftar av tid och tålamod.

Fredagsquiz med regler som är tydligare än Eurovision och ändå förhandlingsbara om man heter Elin och redan leder.

Det är ordlek, upprörda rop om "källhänvisning tack", och alltid, alltid en kopp te i slutet.

Som Viktors tidigare sambo måste jag säga:

Elin, du gör honom bättre.

Du jordar idéerna så att de kan lyfta högre utan att driva iväg.

Du påminner om frukost innan ritningarna, om tystnad före drönaren, om att stänga av spisen innan man går ut och fotar stjärnor.

Och Viktor, du får Elin att skratta på ett sätt som gör att alla runtomkring andas ut och tänker: här är det bra att vara.

Jag vet att fem år kan låta som en siffra bland andra.

Men jag har sett vad de innehåller:

Turkost stormljus över Abisko.

Skrapade knogar i en klätterhall.

Ett köksbord som rymmer fler kartor än tallrikar.

En bil som vägrade ge upp på en grusväg i Värmland, precis som ni inte ger upp på varandra.

Ni har byggt något som håller för väder, vind och små misstag med stort skratt.

Till sist, några råd jag lärt mig av er, inte från någon bok:

- Låt alltid den som har balans i fingrarna hålla repet när den andra vill flyga.

- Mata surdegen, men mata också varandra med ord som väger lätt och värmer

länge.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

- Gå inte vilse i menyer och kartor—ni vet redan vart ni ska, ni tar er dit tillsammans.

- Och när bilderna blir suddiga, kom ihåg att ibland är det skärpan i blicken mot varandra som spelar störst roll.

Elin och Viktor, ni är olika på de sätt som gör ett liv intressant, och lika på de sätt som gör ett hem stabilt.

Ni bygger inte bara planer, ni bygger pauser.

Ni jagar inte bara toppar, ni hittar också sköna hyllor på vägen upp.

Ni är det där sällsynta paret som får vänner att åka hem efter en middag och tänka: det finns hopp för mänskligheten, och det doftar kanel och långkok.

Jag är så stolt över att få stå här som din vän, Viktor, och säga: du har hittat din människas människa.

Och Elin, tack för att du bjudit in oss alla att få vara en liten del av det ni skapar.

Det ni har är inte högt och högljutt—det är varmt och pålitligt, och det hörs ändå längst.

Nu, kära gäster—

Höj glasen.

På Elin och Viktor:

Må ert liv tillsammans vara som era bästa söndagar—långsamt, doftande, med plats för skratt, vänner och en smula experiment.

Må varje fredag ge er en ny fråga att besvara och varje natt ett lugn att dela.

Och må ni alltid hitta greppet, även när väggen känns hal.

Skål!

Detta tal skapades med brollopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se